

Bartha György

DOLOGI-TÁRGYIAS VERS
A SZŐLŐLUGASBÓL

amint így – elmélázva – a szőlőlugasból kifele figyelek
meglep a szőlőlevelek
demokratizmusa...

a legtöbb lapi suhanó galamb
„röpképét” mutatja a kék ég előterében:
- tökéletes a szárnyak íve (még a szárnyalás első pillanatában
amikor még
nem nyíltak ki teljesen a verdesés előtt);
- a szimmetrikusan szétnyíló faroktollazat;
- ami kilóg a sorból (mert nem hasonlít): az a fej helyén a karcsú
levélnyél...

ám ami a legfontosabb (és e vers megírására késztetett) az az hogy
egyetlen lapi sem tolakszik a másik elébe
ha kicsi ha nagy
nem halássza el a szomszédja elől a napfényt
még akkor sem ha más-más vesszőn sarjadt a kettő
például egy magasabban álló levéllemez „farktollazata” tökéletesen
kitölti
üres helyét az alatta elhelyezkedő levél „fejrésznének”;
egy kisebb levélke a nagyobb „testvér” szárny-hónaljában békésen
megbúvik (a „báty” ilyen esetben – hogy elegendő helyet biztosítson a
„kisöcsnek” – kissé megemeli azon az oldalon a „szárnyát”) – – –
ésatöbbi...

hogy „szél uram” se bonthassa meg
az igazságosan kialakult rendet
egy-egy kacs a két szomszédos
vessző közti távolságot rögzíti elébb-elébb

véglegesítve ezzel a lugasbeli „zöld állapotok” eme status quóját...

csak az ember nem ilyen
testvér testvér ellen karóra mennek
hogya a darab örökség amin testvériesen osztozkodniuk kellene
csak az egyikük birtokába kerüljön...
Osztatlanul!

ÉGNEK A KÖNYVEK...

egy-egy jó bőrkötésű példány ha becsukva
hajítják máglyára
még bírja valameddig
aztán a hőségtől felpuffadtan megadja magát...

a modern idők „kitanult” autodafé-hóhérai
már kinyitva dobták tűzre az ilyen opuszokat ...

*

családi örökségként egy megperzselt szélű hiányos Bibliát őrzök
Misztótfalusi betűivel nyomták
a vizsolyi bibliánál azonban „fiatalabb”
következetesen „kappá”-val írja a „k”-t
és az „s”-et hol „s”-sel hol „f”-fel jelöli ám az „sz”-nek mindenütt „fz”
az írásjegye satöbbi

családi szájhagyomány szerint, amikor 1848-ban „kiáramlottak”
a balázsfalvi gyűlés feloszlata után Janku hadai
Magyarpéterfalva nyugati irányban az első magyar falu lévén
útjukba esett „példát kellett statuálni” hát felgyűjtötták
nem került nagy erőfeszítésükbe csóvát dobni
a faluszéli házak szalmafedelére a nép azonban megúszta
mivel az agyagfalvi gyűlés számíttva arra
hogy vérengzés kezdődhet jó időben még a balázsfalvi népgyűlés
„munkálatai” alatt

csekély számú huszár-különítményt szalasztott le a Kis-Küküllő mentén

a gyújtogatók az alvégen még érvényesülhettek
 a lendületükből tartott úgy a falu közepéig
 a kapuk mögé beállott székely huszárok azonban
 – a fegyveres néptől félték ám ezek a felkelők mint az ördögtől –
 kiszorították őket nyugat felé a faluból Kapuson által
 fentről a dombról rázták az öklüket hogy még visszatérnek
 de a katonák láttán – hiába volt a számbeli fölény –
 a felgyújtott házak füstjével együtt elszállt a bátorságuk is
 így hát vonultak tovább nyugatnak Mócvidék irányába
 de még közbeesett Nagyenyed is
 ott a kapuk mögött nem álltak székely huszárok...

elégg az hozzá hogy a félfalu leégett
 családi Bibliánk is ekkor kap(hat)ta az „égés-patinát”

erről „mesél” tehát a fekete szélű se eleje se vége
 és a közbülső részeken is itt-ott hiányos
 de mesterien újrakötött Biblia
 mai „küllemében” néhai Salló István utolsó csíkszeredai könyvkötő-
 mester egyik utolsó munkája nyugodjék békében

felütöm úgy a kétharmadánál az időette
 századok „vasfoga” által megviselt lángok közül kimentett könyvet
 hát – csodák csodája – ezt írja fekete keretben feketével:

„És fok népek között itéletet téfzen
 az Iften, és fok nemzetségeket megfedd
 nagy mezfzfe földig, és az ő fegyvereikből
 kapákat tsinálnak és az ő dárdáikból
 farlókat, és egyik nép a’ máfik ellen fegy-
 vert nem vonfzon és többé hadakozáft
 nem tanulnak.” (Mikeás, 4:3)

Úgy legyen!

(az már csak hab a tortán hogy a magyar bibliai regévé avanszált
 Jónás-könyv részlete olvasható a felütött könyv szemközti oldalán)